

СПАСИТЕЛЬ – МІЙ!

А. Г.

Con anima

1. Спа_ си_ тель – мій! Йо_ го лю_ бов –
си тель мій ве_ де ме_ не,
S. *mp*
A. *mp*
Він – мій, лю_ бов – ме_
Він мій, ме_ не, Він

S.
A.
ні при ту_ лок і по_ кров,
по_ руч все жит_ тя зем_ не. сві_ тиль_ ник у пі_
Він – дже_ ре_ ло в зем_
T. *mp*
В.

тьмі зем ній. Я зна_ ю, що Спа_ си_ тель – мій.
лі су хій, Він – хліб не_ бес_ ний для ду_ ші.
S. *mp*
Т.

Друг до-ро-гий,

mp Він мій, *mf* Він мій, в ду-ші жи-ве мо-їй.

mp -си-тель мій,

mf Він

mf Я

mf Сво-ю той день, *mf* про-лив в Свій дім ме-не, на-вве-де,- і

кров Сво-ю свя-ту про-лив і спас ме-не, на-жду той день, ко-ли в Свій дім Хрис-тос вве-де,- і

mf -вік про-стив. *mf* Зву-чить на-тхнен-но сер-ця гімн, Йо-бу-ду з Ним. По-ба-чу об-раз я свя-тий і

-вік про-стив. бу-ду з Ним.

му мій спів – Гос- подь Він мій! Він мій, Друг до- ро- гий,
ви- гук- ну: ”Гос- подь Ти мій!” Він мій, Друг до- ро- гий,
в ду- як

Він мій,
Він мій,

ші жи- ве мо- їй. Він мій! мій!
лю- бо зна- ти, що Він мій!

Він

в ду- ші жи- ве мо- їй!

мій, Він мій, Друг до- ро- гий,